

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา 2) ประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา 3) สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้บริหาร และครู ในโรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับปฐมวัยถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปฐมวัยถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา) ที่รัฐเป็นผู้ดำเนินการในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ปีการศึกษา 2561 แบ่งเป็นผู้บริหารจำนวน 97 คน ครูผู้สอนจำนวน 194 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 291 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) จำนวน 30 ข้อ และตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) จำนวน 15 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านสัมพันธ์ชุมชน ด้านการบริการที่ดี ด้านวิสัยทัศน์ ด้านการสื่อสาร

และแรงจูงใจ ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ด้านการวิเคราะห์และสังเคราะห์ ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากร และค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการพัฒนาตนเอง

1.1 สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ด้านการทำงานเป็นทีม พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อ ทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ ผู้บริหารมีความสัมพันธ์ที่ดี ร่วมมือช่วยเหลือ สนับสนุนการทำงานของเพื่อนร่วมงาน รองลงมาคือผู้บริหารแสดงบทบาทได้ทั้งการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี และผู้บริหารแสดงออกถึงความเป็นประชาธิปไตยและการบริหารแบบมีส่วนร่วม ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้บริหารสามารถปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนร่วมงานได้ทุกสถานการณ์

1.2 สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ด้านสัมพันธ์ชุมชน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ผู้บริหารมีการเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และผู้บริหารมีการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้กับเครือข่ายภายใน เช่น สร้างความสัมพันธ์และการปฏิบัติที่ส่งเสริมสนับสนุนต่อการสอนของครูและการเรียนรู้ของนักเรียน ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้บริหารมีการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้กับเครือข่ายภายนอก เช่น การเข้าร่วมสัมมนา การเข้าร่วมในสมาคม เครือข่ายระหว่างโรงเรียน การทำงานร่วมกับผู้ปกครองและชุมชน

1.3 สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ด้านการบริการที่ดี โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับ พบว่า ผู้บริหารเต็มใจ ตั้งใจ ในการบริการตามความต้องการของผู้รับบริการอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ผู้บริหารมีการสำรวจความพึงพอใจในการรับบริการของผู้รับบริการอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้บริหารนำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจมาปรับปรุงและพัฒนาการบริการที่ดีต่อไปอยู่ในระดับมาก

1.4 สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ด้านวิสัยทัศน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงจากมากไปน้อย พบว่า ผู้บริหารสามารถวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และวิกฤตของสถานศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ผู้บริหารสามารถกำหนดขอบข่ายงานที่ต้องการให้บรรลุไปสู่จุดหมายปลายทางได้ระดับมาก ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้บริหารสามารถกำหนดทิศทาง เป้าหมาย และรายละเอียดของพันธกิจได้อย่างชัดเจน ระดับมาก

1.5 สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ด้านการสื่อสารและแรงจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก ได้แก่ ผู้บริหารมีความสามารถในการสื่อสาร

และสนใจผู้อื่น และ ผู้บริหารสามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้ด้วยการใช้เทคโนโลยีในการสื่อสาร
ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้บริหารมีการสื่อสารที่บรรลุเป้าหมาย สามารถสนใจให้ผู้อื่นเห็นตามได้

1.6 สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อ
โดยเรียงลำดับ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก ได้แก่ ผู้บริหารมีการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหาร
คณะครู นักเรียน และคณะกรรมการสถานศึกษา และผู้บริหารมีการดำเนินงานที่มีการตรวจวัด
ความสำเร็จของการดำเนินงานได้ ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้บริหารกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมายและ
พันธกิจของการดำเนินงานได้

1.7 สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ด้านการวิเคราะห์และสังเคราะห์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกพิจารณา
เป็นรายข้อโดยเรียงลำดับ พบว่า ผู้บริหารสามารถวิเคราะห์สภาพปัญหาต่างๆ ของโรงเรียนได้อย่าง
ถูกต้องอยู่ในระดับมาก และผู้บริหารสามารถนำความรู้จากเทคโนโลยีสารสนเทศมาแยกประเด็น
เป็นส่วนย่อย แล้วจึงรวบรวมสังเคราะห์ประเด็นต่างๆ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้บริหาร
สามารถแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบอยู่ในระดับมาก

1.8 สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกพิจารณา
เป็นรายข้อโดยเรียงลำดับ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก ได้แก่ ผู้บริหารมีการวางแผนเพื่อพัฒนา
บุคลากร โดยการให้คำปรึกษา คำแนะนำ และช่วยแก้ปัญหา รองลงมาคือ ผู้บริหารสามารถมอบหมาย
การทำงานให้บุคลากรได้ปฏิบัติงานได้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ และผู้บริหารจัดการอบรม
หรือส่งเสริมการอบรมเพื่อพัฒนาตนเองของบุคลากรและมีการจัดศึกษาดูงาน ส่งเสริมให้บุคลากร
สามารถใช้เทคโนโลยีในการทำงาน ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้บริหารมีการติดตาม นิเทศ ตรวจสอบ
การปฏิบัติงาน

1.9 สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ด้านการพัฒนาตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อ
โดยเรียงลำดับ พบว่า ผู้บริหารหมั่นศึกษาค้นคว้าหาความรู้ จากการอบรม สัมมนา ศึกษาดูงานหรือ
สืบค้นจากเทคโนโลยีต่างๆ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ผู้บริหารมีความสามารถในการใช้
เทคโนโลยีและสารสนเทศอยู่ในระดับมาก และผู้บริหารสามารถรวบรวมความรู้ที่ได้อย่างเป็นระบบ
เพื่อนำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้กับงานเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดีอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ
ผู้บริหารมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก

2. ประสิทธิภาพการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน ดังนี้ ด้านนักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น และด้านนักเรียนมีความเป็นพลเมืองดิจิทัล ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านนักเรียนมีทักษะการใช้เทคโนโลยี และด้านนักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ ซึ่งทั้งสองด้านมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน

2.1 ประสิทธิภาพการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ด้านนักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก ได้แก่ นักเรียนมีความรับผิดชอบร่วมกันกับการทำงานแบบมีส่วนร่วม รองลงมาคือ นักเรียนสามารถให้คุณค่ากับแต่ละคนที่เป็นส่วนหนึ่งของทีม และนักเรียนสามารถทำความเข้าใจงานและเรียนรู้ร่วมกัน ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ นักเรียนสามารถสร้างสรรค์งานเป็นทีมเพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ โดยใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือที่หลากหลาย

2.2 ประสิทธิภาพการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ด้านนักเรียนมีความเป็นพลเมืองดิจิทัลโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก ได้แก่ นักเรียนไม่ละเมิดสิทธิและทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น รองลงมาคือ นักเรียนมีการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมออนไลน์ในเชิงบวก ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ นักเรียนสามารถจัดการข้อมูลส่วนตัวของตนเองได้อย่างปลอดภัยในโลกดิจิทัล

2.3 ประสิทธิภาพการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ด้านนักเรียนมีทักษะการใช้เทคโนโลยี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก ได้แก่ นักเรียนสามารถเสาะหาข้อมูลที่ต้องการศึกษา รองลงมาคือ นักเรียนสามารถเลือกใช้เทคโนโลยีในการทำงานที่มีความหลากหลาย และนักเรียนสามารถนำเสนอข้อมูลที่สืบค้นด้วยรูปแบบการนำเสนอที่หลากหลาย ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ นักเรียนสามารถนำข้อมูลที่สืบค้นได้มาแก้ไขปัญหา

2.4 ประสิทธิภาพการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ด้านนักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก ได้แก่ นักเรียนสามารถดำเนินการสร้างองค์ความรู้ รองลงมาคือ นักเรียนสามารถเลือกใช้ทรัพยากรเพื่อสร้างสรรค์และผลิตองค์ความรู้ใหม่ และนักเรียนสามารถวางแผนการทำงานเพื่อสร้างองค์ความรู้ ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ นักเรียนสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้มาแก้ไขปัญหาได้

3. ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 จำนวน 9 ด้าน และประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 พบว่า มีสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 จำนวน 3 ด้าน ที่เป็นตัวทำนายหรือพยากรณ์ประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 คือ ด้านการวิเคราะห์และสังเคราะห์ ด้านการการพัฒนาตนเอง และด้านสัมพันธ์ชุมชน เมื่อนำสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการวิเคราะห์และสังเคราะห์เข้าสมการถดถอย มีอำนาจการพยากรณ์ประสิทธิผลของโรงเรียนร้อยละ 63.80 เมื่อเพิ่มด้านการการพัฒนาตนเองทำให้อำนาจการพยากรณ์ประสิทธิผลของโรงเรียนเพิ่มเป็นร้อยละ 68.80 และเมื่อเพิ่มด้านการบริการที่ดี ทำให้อำนาจการพยากรณ์ประสิทธิผลของโรงเรียนเพิ่มเป็นร้อยละ 70.40 ตามลำดับ

โดยสามารถสร้างเป็นสมการพยากรณ์ ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานตามวิธี Stepwise ได้ดังต่อไปนี้

สมการพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบ (Unstandardized Score)

$$\hat{Y}_{\text{tot}} = 0.408 + 0.408 (X_9) + 0.273 (X_1) + 0.196 (X_7)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Standardized Score)

$$\hat{Z}_{\text{tot}} = 0.434 (X_9) + 0.278 (X_1) + 0.200 (X_7)$$

การอภิปรายผล

1. จากผลการวิจัย พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมส่วนบุคคลของผู้บริหารสถานศึกษาที่สร้างแรงจูงใจในการทำงาน ซึ่งเป็นผลมาจากความรู้และทักษะ สามารถปฏิบัติงานได้โดดเด่นมากกว่าบุคคลอื่น ทำให้การปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมายของสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สอดคล้องกับบรรลุ ชินน้ำพอง (2555 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า 1) สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นมีสมรรถนะโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับขวัญรุ่ง อยู่ใจเย็น (2556 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ผลการวิจัยพบว่า 1) สมรรถนะของ

ผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับสูง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกพิจารณาสมรรถนะของ
 ผู้บริหารสถานศึกษา เป็นรายด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรกเรียงตามลำดับ ได้แก่ การทำงาน
 เป็นทีม สัมพันธ์ชุมชน และการบริการที่ดี ตามลำดับ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พิศิษฐ์ แสงสุพิน
 (2553 : 94) ได้ศึกษาสมรรถนะหลักทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ ส่งผลต่อประสิทธิผล
 ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 3 ผลการศึกษาพบว่า
 ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 3
 มีสมรรถนะโดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ 1) สมรรถนะด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์
 2) การทำงานเป็นทีม 3) การบริการที่ดี และ 4) การพัฒนาตนเอง และสอดคล้องกับ เชิดศักดิ์ สว่างแว
 (2554 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานวิชาการ
 ของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า
 1) สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1
 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านสมรรถนะ
 การทำงานเป็นทีม ด้านสมรรถนะการพัฒนาตนเอง ด้านสมรรถนะการมุ่งผลสัมฤทธิ์ และด้าน
 สมรรถนะการบริการที่ดี อาจเนื่องมาจากการทำงานเป็นทีม สัมพันธ์ชุมชน และการบริการที่ดี
 เป็นการปฏิบัติงานที่ต้องร่วมมือกับผู้อื่นทั้งสิ้น ในการจะช่วยกันทำงาน แก้ไขปัญหา หรือให้บริการ
 ต่างๆ โดยการทำงานเป็นทีม คือ การมีความสัมพันธ์อันดี ร่วมมือ ช่วยเหลือ สนับสนุนการทำงาน
 ของเพื่อนร่วมงาน แสดงบทบาทได้ทั้งผู้นำและผู้ตาม สามารถปรับตัวให้เข้ากับทุกสถานการณ์
 มีความเป็นประชาธิปไตยและมีการบริหารแบบมีส่วนร่วม และสัมพันธ์ชุมชน คือ การสร้างเครือข่าย
 การเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอก กรณีเครือข่ายภายใน รวมทั้งการบริการที่ดี คือ การที่ผู้บริหารเต็มใจ
 ตั้งใจในการบริการตามความต้องการของผู้รับบริการ และสำรวจความพึงพอใจในการรับบริการของ
 ผู้รับบริการ พร้อมนำข้อมูลมาปรับปรุงและพัฒนาการบริการที่ดี ถ้าผู้บริหารสามารถปฏิบัติตนได้
 ตามสมรรถนะเหล่านี้ย่อมส่งผลให้งานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสืบต่อไป

ส่วนสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ การพัฒนาตนเอง
 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ
 แต่ผู้บริหารสถานศึกษายังไม่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่ดีมาก ส่งผลให้
 ค่าเฉลี่ยด้านการพัฒนาตนเองต่ำที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นงสมร พงษ์พานิช (2554 : บทคัดย่อ)
 การศึกษาปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้วยวาจาของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา ตุลาคม 2550 ถึงกันยายน 2551 ผลการวิจัยพบว่า
 ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษอย่างเป็นทางการในที่ชุมชนของนิสิต คือ 1) การขาดความมั่นใจในตนเอง
 สืบเนื่องมาจากมีความรู้พื้นฐานทางด้านภาษาอังกฤษไม่เพียงพอสำหรับการสื่อสาร มีจำนวน

คำศัพท์น้อย ขาดทักษะการใช้ภาษาในการสื่อสารในสภาพจริง 2) การขาดทักษะการคิดวิเคราะห์ และการให้เหตุผลสนับสนุนความคิด นอกจากนี้การวิจัยพบว่า การเรียนที่มีการลงมือปฏิบัติอย่างจริงจัง ต่อเนื่อง และสม่ำเสมอภายใต้การให้คำแนะนำในการแก้ไขข้อบกพร่องเป็นรายบุคคล ช่วยให้มีความมั่นใจ และพัฒนาความสามารถทางด้านการพูด

2. จากผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิภาพการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับมานพ พันธุ์โลกกรวด (2555 : 1) ได้ศึกษาเนื้อหาการเรียนรู้แบบดิจิทัลรูปแบบใหม่ของการศึกษา ในอนาคต ผลการวิจัยพบว่า ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาเปลี่ยนไป จากหนังสือทั่วไปที่จัดพิมพ์ด้วยกระดาษไปสู่เนื้อหาการเรียนรู้แบบดิจิทัล และบรรณ ชื่นน้ำพอง (2555 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น มีประสิทธิภาพโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรกเรียงตามลำดับ คือ ด้านความพึงพอใจในงานของครู ด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน และด้านความสามารถในการผลิต ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ ด้านความสามารถในการพัฒนาเจตคติทางบวก อาจเนื่องมาจากเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทกับชีวิตประจำวันของผู้คนมากขึ้นมาก และเยาวชนก็ใช้เทคโนโลยีนี้มากเช่นเดียวกัน ถ้าสามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนจะยิ่งเพิ่มพูนประโยชน์ของเทคโนโลยีได้มาก ซึ่งสำนักบริหารงานกรมมัธยมศึกษาตอนปลาย (สำนักบริหารงานกรมมัธยมศึกษาตอนปลาย, 2553 : 2) ได้ให้ความหมายการเรียนรู้แบบดิจิทัล คือ การผนวกกันของทักษะความรู้และความเข้าใจที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้เพื่อที่จะมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และมีความปลอดภัยในโลกยุคดิจิทัลมากขึ้น จึงทำให้มีการพัฒนาและสอนทักษะการเรียนรู้แบบดิจิทัลเพิ่มมากยิ่งขึ้น และประสิทธิภาพการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษาคือความสำเร็จของการปฏิบัติงานได้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความสามารถของผู้บริหารและครูที่จัดการเรียนรู้แบบดิจิทัลส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการใช้เทคโนโลยี สามารถสร้างองค์ความรู้ ทำงานร่วมกับผู้อื่น และมีความเป็นพลเมืองดิจิทัล

เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า รายด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงเดือน เทพนวล (2556 : 98) ได้ศึกษาการพัฒนาพฤติกรรมด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ โดยใช้วิธีการสอนแบบกระบวนการกลุ่มพบว่า รายการประเมินที่นักศึกษามีความเห็นว่าคุณภาพตนเองได้รับการพัฒนา 5 อันดับแรก คือ 1) การมีมนุษยสัมพันธ์กับ

เพื่อนร่วมงานดีขึ้น 2) รู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น 3) ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นที่ไม่เคยรู้จักมาก่อนได้ 4) มีความสุข-สนุกกับการทำงานกลุ่ม ภูมิใจในผลสัมฤทธิ์ของงาน และ 5) มีความเอาใจใส่ต่องานกลุ่มมีส่วนร่วมในการทำงาน และสอดคล้องกับอะลา สะดิก (2008 : 487) ได้ศึกษาการเล่านิทานดิจิทัล หมายถึง การบูรณาการเทคโนโลยีกับแนวทางในการเรียนรู้ของนักเรียนมีส่วนร่วม พบว่า การวิจัยเน้นความสำคัญของการบูรณาการเทคโนโลยีเข้าสู่หลักสูตรการใช้เทคโนโลยีเท่านั้นที่สามารถจะมีประสิทธิภาพถ้าครูมีความเชี่ยวชาญในการใช้เทคโนโลยีในทางความหมายในห้องเรียน ผลการวิจัยจากห้องเรียนการสังเกตและการสัมภาษณ์เปิดเผยว่า แม้จะมีปัญหาข้อสังเกตและรายงานโดยครูพวกเขาเชื่อว่าโครงการเล่านิทานดิจิทัลจะเพิ่มความเข้าใจในเนื้อหาหลักสูตรของนักเรียน และพวกเขาก็ยินดีที่จะเปลี่ยนการเรียนการสอนของพวกเขาและหลักสูตรที่จะรวมถึงการเล่าเรื่องแบบดิจิทัล อาจเนื่องมาจากนักเรียนสามารถสร้างสร้งงานเป็นทีมโดยมีการร่วมกันวางแผนการทำงานเพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ โดยใช้เทคโนโลยี และสามารถทำความเข้าใจงานและเรียนรู้ร่วมกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันกับการทำงานแบบมีส่วนร่วม สามารถให้คุณค่ากับแต่ละคนที่เป็นส่วนหนึ่งของทีม ส่งผลให้การทำงานสำเร็จลุล่วงไปได้

ส่วนประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด 2 ด้านซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ได้แก่ นักเรียนมีทักษะการใช้เทคโนโลยี นักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ จากการวิเคราะห์นักเรียนมีทักษะการใช้เทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยต่ำ อาจเนื่องมาจากนักเรียนไม่สามารถเลือกใช้เทคโนโลยีในการทำงานที่มีความหลากหลายได้เท่าที่ควร บางโรงเรียนยังขาดแคลนคอมพิวเตอร์หรือคอมพิวเตอร์แบบพกพา (แท็บเล็ต) สำหรับใช้สืบค้นข้อมูลประกอบกับสัญญาณระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ไม่รวดเร็ว ทำให้นักเรียนสามารถเสาะหาข้อมูลที่ต้องการศึกษาได้ช้า ส่งผลให้นักเรียนสามารถนำเสนอข้อมูลที่สืบค้นด้วยรูปแบบการนำเสนอที่ยังไม่หลากหลายและนักเรียนสามารถนำข้อมูลที่สืบค้นได้มาแก้ไขปัญหาได้ยังไม่เพียงพอ สอดคล้องกับ ศุภกิตต์ ทองสี (2554 : 786) ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 : การวิเคราะห์พหุระดับ (Multi-Level Analysis) การวิจัยครั้งนี้พบว่า ตัวแปรระดับนักเรียน คือ ความรู้เดิมเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต เบื้องต้น และทักษะการแสวงหาความรู้เป็นตัวพยากรณ์ที่ดีในการพยากรณ์การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 วิธีพหุระดับ ดังนั้น ครูผู้สอนและผู้บริหารโรงเรียนควรให้ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความรู้พื้นฐานของนักเรียนด้วย โดยอาจจะทำการทดสอบก่อนเรียนเพื่อวัดความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียนก่อนเพื่อคัดกรองนักเรียนออกเป็นกลุ่ม เก่งปานกลาง และอ่อน เพื่อออกแบบการเรียนรู้ให้กับนักเรียนในแต่ละกลุ่มให้สามารถเรียนรู้ได้ตามศักยภาพของนักเรียนแต่ละคน อีกทั้งควรส่งเสริม สนับสนุน

และจัดประสบการณ์ให้นักเรียนได้มีโอกาสได้ฝึกทักษะในการแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น ห้องสมุด ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต หรือสื่อเทคโนโลยีแขนงต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลาย นอกจากการเรียนรู้ในชั้นเรียนเพียงอย่างเดียว กระทั่งนักเรียนได้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้สามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกโอกาสและรู้จักนำความรู้ที่ได้นั้นมาปรับใช้กับชีวิตประจำวัน ได้อย่างมีคุณค่า และนักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ อาจเนื่องมาจากนักเรียนยังสามารถวางแผนการทำงานเพื่อสร้างองค์ความรู้ ดำเนินการสร้างองค์ความรู้ เลือกใช้ทรัพยากรเพื่อสร้างสรรค์และผลิตองค์ความรู้ใหม่ นำองค์ความรู้ที่ได้มาแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสมเนื่องมาจากการขาดแคลนอุปกรณ์ต่างๆ ให้เพียงพอต่อความต้องการของนักเรียนเป็นรายบุคคลได้

3. ผลการวิจัย พบว่า จากผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณพบว่า มีตัวแปรพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ ด้านการวิเคราะห์และสังเคราะห์ ด้านการการพัฒนาตนเอง และด้านสัมพันธชุมชน มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์หรืออำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 70.40 ($R^2=0.704$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานในการวิจัยว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาอย่างน้อย 1 ด้าน ส่งผลต่อประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของหรือค่าอำนาจการพยากรณ์สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 มากที่สุดคือด้านการวิเคราะห์และสังเคราะห์ ซึ่งตรงกับการตั้งสมมติฐานการวิจัย สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ บรรลุ ชินน้ำพอง (2555 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ที่เป็นตัวทำนายประสิทธิผลของโรงเรียน มี 3 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากร (X_8) และด้านการมีวิสัยทัศน์ (X_2) และด้านการบริการที่ดี (X_6) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.801 มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยที่เป็นบวกทุกค่ามีอำนาจการพยากรณ์ร้อยละ 64.10 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนุสิทธิ์ นามโยธา (2555 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า เมื่อพิจารณาค่าอำนาจการพยากรณ์พบว่า ภูมิหลังของผู้บริหารสถานศึกษา และสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารสถานศึกษาสามารถรวมการอธิบายความแปรปรวนของสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาได้ร้อยละ 98 ภูมิหลังของ

ผู้บริหารสถานศึกษา และสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารสถานศึกษาสามารถร่วมการอธิบายความแปรปรวนของสมรรถนะหลักประจำสายงานของผู้บริหารสถานศึกษาได้ร้อยละ 92 และสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษา สมรรถนะประจำสายงานของผู้บริหารสถานศึกษา สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลของโรงเรียนได้ร้อยละ 84 ตามลำดับ อาจเนื่องมาจากกระทรวงศึกษาธิการ (2552 : 1) ได้ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า “หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรมมีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษต่อการประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ” ซึ่งประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา คือ ความสำเร็จของการปฏิบัติงานได้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความสามารถของผู้บริหารและครูที่จัดการเรียนรู้แบบดิจิทัลส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการใช้เทคโนโลยี สามารถสร้างองค์ความรู้ ทำงานร่วมกับผู้อื่น และมีความเป็นพลเมืองดิจิทัล เป็นการนำวิสัยทัศน์ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดถึงประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา ซึ่งเมื่อการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิผลที่ดีก็เป็นผลอันเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษามีสมรรถนะในการบริหารที่ดี จากผลการวิจัยของแพรวดา สอนองพันธ์ และเสาวณี สิริสุขศิลป์ (2557 : 42) ศึกษาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3 พบว่า ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 11 ทักษะ คือ ทักษะด้านเทคนิค ทักษะด้านมนุษย์ ทักษะด้านความคิดรวบยอด ทักษะด้านการศึกษาและการสอน ทักษะด้านความรู้ความคิด ทักษะด้านการบริหาร ทักษะด้านการวางแผน ทักษะด้านการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ทักษะด้านการประเมิน ทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร และการบริหารจัดการ และทักษะด้านการสร้างทีมงาน โดยสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาสามารถพัฒนาสมรรถนะของตนเอง เพื่อนำไปสู่ประสิทธิผลที่ดีของการจัดการเรียนรู้แบบดิจิทัลของสถานศึกษาสืบเนื่องต่อไป ให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัล ซึ่งจะส่งผลให้เห็นถึงประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ในเรื่องความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 และวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ผู้วิจัยขอเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้และสำหรับการศึกษาในครั้งต่อไป

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ส่งผลต่อประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาต้องพัฒนาสมรรถนะของตนเองให้สอดคล้องกับการพัฒนาของสังคมโลกยุคศตวรรษที่ 21

1.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ควรให้ความสำคัญและพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการพัฒนาตนเอง เพราะเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ แต่ผู้บริหารสถานศึกษายังไม่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่ดี

1.3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ควรให้ความสำคัญและพัฒนาประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด 2 ด้าน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ได้แก่ นักเรียนมีทักษะการใช้เทคโนโลยี คือ นักเรียนสามารถนำข้อมูลที่สืบค้นได้มาแก้ไขปัญหา และด้านนักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ คือ นักเรียนสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้มาแก้ไขปัญหาได้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพเป็นกรณีศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกขึ้น เพื่อนำไปพัฒนาการบริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ในโรงเรียนที่มีประสิทธิผลดีเป็นเลิศและโรงเรียนทั่วไป หรือโรงเรียนที่มีต้นสังกัดต่างกัน